

κ' ὁ Σλήμαν κ' ὁ Σισίης
τοῦ δ' ἠλώσαν φίλα.

Τὸν εἶδα ὄχιος σκοῦφο
νὰ πάρη καὶ τὸν Ρούφο,
κ' αὐτὸν τὸν Κανακάρη
καὶ τὸν Φρουσανεῖδ',
κ' ἄλλους πολλοὺς θὰ πάρη,
κ' ὅλα θὰ πῶν καλά.

* Ρωτοῦσαν τὸν Κορφάτη,
τὸν Κόντε τοσιεπῆ,
γὰρ τὸ ταξεῖδι κἀνί
μὲ τρόπο νὰ τοὺς πῆ.

* Ὅμως ἐκεῖν' ἦ τζόγια,
ποῦχει σὸ στόμα μέλι,
δὴν ἔβγαζε τὰ λόγια
παρὰ μὲ τὸ τσιγκέλι.

Τότε καδέν' ἀγὶν του
φωναίει κλαῖον· οἰμο!
ἔχασε τὴν φωνή του
κ' αὐτὸς σὸν τὸν Ζαήμη.

* Μιλοῦσε μὲ τὸ ζόρι,
τοὺς εἶπε τὸ και τὸ,
πὼς μέσα σὸ βαπόρι
δὴν ἔκαν' ἔμετό.

Μὰ μόλις ἰδῶ πέρα
ἐπάτης* σὴν ἔξτρα,
* σὴν Ἀθηῶν τὸ χῶμα,
κ' εἶδε τὸ κάθε κόμμα,
εὐθὺς χωρὶς αἰτία
τὸν ἔησσε ναυτία.

Κ' ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰ
τοῦ κόνου ὄμιλλα,
κ' ἂν πέρασε καλά
μέσα σὴν Ἰταλία.

Κ' ἂν ἔβγα' ἐκεῖ πέρα
σπαγέτο μακαρόνι,
κ' ἂν εἶδε καμμὰ μέρα
τὸν κύριον Τισόν.

Κ' ἂν τοῦπε, βρε μπαμπέση,
κ' ὁ φίλος Ἰταλὸς
πὼς πρόκειται νὰ πῶσθι
ὁ Ράλλης ἀσφαλῶς.

Π.—

Τὸν εἶδα τὸν Κορφάτη
κ' ἔγω, βρε Φασουλή...
* σὸ σπῆνι του* τομάτοι
τὸν πῆγαναν πολλοί.

Τι κόσμος καὶ τί φίλοι!
κ' ἐκεῖνος σαματῆ
καὶ μὲ λευκὸ μαντέλι
τοὺς ἀποχαιρετῶ.

Κ' ἀπέσως ἀμαπαρόδη
* σὸ σπῆνι σκοτιαμένος,
φασόλις πλατὺς διαφῶθη
γιατ' ἦταν κουρασμένος.

Δὴν ἐδέχθη μὴ' ἔμένα,
μῆτε φίλο του κανένα,
μῆτε τὸν Αναγγυρὸ του,
μῆτε τὸν συμπεθέρο του.

Δὴν ἐδέχθη μὴ' ἐμπιστοὺς,
ποῦ τοὺς εἶχ' ἐμπιστοσύνη,
μῆτε τοὺς θεοραϊστατοὺς,
μῆτε Σλήμαν καὶ Σισίη.

Πάντες ἔμειναν ἐντός,
μὰ δὴν θύμωσε κανεὶς
φίλος του καὶ συγγενής,
ποῦ δὴν ἔγινε δεκτός.

Φ.— * Ὅλο καὶ καμαρόνω
τοῦ Κόντε τὸ μουστάκι,
τὰ μάτια μου γλαρόνω
νὰ δῶ τὸ Κορφῶτάκι.

Κ' αὐτὸ μὲ βία μπαίγει
* σὸ σπῆνι τὸ γνωστό,
κ' ἀπέσω χάσκον μένει
τὸ κόμμα τὸ πιστό.

* Ἐ' λλοσά' λιγὰν
τὰ δαῖ μὸν τὰ θραμπὰ
δὴν ἔβλεπαν Γεωργάκη,
Σιμόπουλο, Καμπὰ.

* Ὁ κόσμος διελόδη,
τὸ στήριγανε τὰ πλήδη,
μὰ ἰδοτενρα κ' ἔγω,
καὶ τώρα, Παρμιέτο,
τραγοῦδα μ' ὀργανέτο
τὸν πρῶν Πρωθυπουργό.

Τὸς Θεοτόκη μὰ πατινάτζι
* μπρὸς* τοὺς σπητζοῦ του τὴν Σπιανάτζι.

Φ.— Καλῶς* σὴν οἶορ Τζωρτζι, ποῦ μὲς* σὴν Ἰταλία
* πῆγε νὰ κουβεντιάσθι μαζ' ἡμῶ τὸν Τισόν,
καλῶς μὰς ἤλθε τώρα, ποῦ πᾶνι μεταλλεῖα
* βγήκαν μὲς* σὴν Λοκρεῖδα καὶ μὲς* σὴν Ἐρμιόνη.

Τώρα ποῦ μὰς συντρέχει κ' ἡ Πόλη τοῦ Σουλτάνου,
τώρα ποῦ ἴγισοτεῖται τὸ Μῆισου μας ἡ στάνη,
ποῦ σκανδαλλεῖ κόσμο τὸ κέρο τοῦ Γαϊτάνου,
καὶ σκάνδαλα μεγάλα πᾶνε σχοινὶ γαϊτάν.

Τζόρτζη, καλώς μᾶς ἦλθεσ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
 τώρα ποὺ γράφουν νέα διδακτικά βιβλία
 μὲ κἄτι τραγουδάκια γιὰ τῶν παιδιῶν τὸν νοῦ
 καλλιτεῖς ἀπ' ἐξέλινα τοῦ Κατακουγγίου.

Ἐδοί, νεολαία!...
 αἱ βλέπω, μηλιά,
 τοῦ κήπου στολή.

Νομισματά ἴσια,
 τῆς γῆς μεταλλία,
 μ' ἄρῃσουν πολὺ.

Σελάχι μ' ἄρῃσει
 καὶ πάτριον φέσι
 καὶ μάπα τῆς ραχῆς.

Τὸ λίπος γαστροῦ,
 τὸ κίβρι τὰ τρώφει,
 τὸ σούφρανον γάχης...

Πι τι πι περιστέρη
 μὲ τὰ κἄσασπρα φτερό.
 Κλέβει γλυκοστάρυλα,
 σκίτωνα πουλάκια,
 μάδα τριαντάφυλλα
 τριανταφυλλάκια.

Πῶς τοὺς γορεῖς καὶ σέβου,
 μὲ καὶ κλέβει τοὺς καὶ κλέβου,
 φρεοὺ σὲ τοῦτα, φρεοὺ σ' ἐξέλινα,
 καὶ τὴν κλεπτοχρῆς προσκίνα.

Θεὶ δ' κόσμος μὲ ταμῆν,
 μ' ἔπλα, μὲ στρατοῦς, μὲ σκάφη,
 μένος τὰ πορῆται.

Κί' ἡ κοιλιά μου φουσκωμένη
 μὲ Στριφτόμπολα πλάφι
 νὰ μεταωρῆται.

Φ. — Καλώς μᾶς ἦλθεσ, Τζόρτζη μας, ἀπὸ μικρὸ ταξίδι
 τώρα ποὺ πῆν ἐπιτροπαιῶσ τοῦ Γάγο καὶ Βουλιάν,
 τώρα ποὺ γιὰ τὸν Μάνλιχερ καὶ γιὰ τὸν Φιλιππίδη
 διαθρυλλοῦν' ἔδω κ' ἐκεῖ διάφορα κανιὰν.

Καλώς μᾶς ἦλθεσ, Τζόρτζη μας, μὲς' στοὺς ἔξοπισμοὺς,
 τώρα ποὺ τρῶν ἑλαχιστοὶ τὸ πρῶτο σιμυδάκι,
 ποὺ τουφεκῶν παραγγελμαῖς γεννοῦν παροξυσμοὺς
 κ' ἔγινε μέγα σκάνδαλον τὸν ὄπλον ἢ σκανδάλη.

Γνωρίζετε τὴν γῆν τῶν μεταλλείων;
 γνωρίζετε τὴν γῆν τῶν μεγαλείων,
 τοῦ λίθου μπαλέρ, τῆς βρώμης, τῶν σκανδάλων,
 καὶ τῶσαν κεραλῶν πινδαυδάλλων;

Αὐτὴν τὴν γῆν τῆς νίκης, τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς φειράς,
 παταῖς καὶ τώρα πάλιν, Γεωργιάνη τῆς Κερκυράς,
 τώρα ποὺ μὲ τὴν πλάκα νεοαναμμένου τάρου
 κ' ἔδ' ἔπλεον κῆρος φλέγεται,
 κ' ἀπὸ τὸ μέγα κἄσο τοῦ Συμβολαιογράφου
 κἄσο πεναάσο λέγεται.

Λάμπουν' στὸν ἥλιο τὰ βουνά, λάμπουν καὶ τὰ λαγυδάκια,
 μὲ λάμπουν καὶ τῆς κλεπτοχρῆς τῆς νέας τὰ κοπάδια,

ποθχουν τῶσῃμα τὰ πολλά, τῆς ἀσημοσκαουλας,
καὶ φέγγουν ἀργυροχρῆσα μὲ τῆς συχναῖς ρεμουλαῖς.

Καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶριτζη, κ' ἔμετὸν παλαβῶ,
τῶρα ποῦ πέθανε κ' αὐτὸς
ὁ δυστυχῆς Γαϊτάνος,
καὶ λεί κόςμος πλάνος
πῶς ἕνας νέος Παναμᾶς
ἀπεκαλοῦθη καὶ ὁ ἔμας.

Καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶριτζη μας... προσμέτει κ' ἡ Βουλῆ,
ἐλευθερώθη κ' ὁ Μπονιτάκι μὲ τὸν Χασὸν Ἀλῆ,
κ' ἄδικως πᾶν τρεχάματα τοσοῦτων ἔβδομάδων,
κ' ὁ κατεργάρας ὁ φονῆς ἐκείνων τῶν φρομάδων
ἀφίνεται πρὸς τὸ παρὸν
στὴν Νέμειν τὴν τιμαρὸν
κ' ἴσως βρεθῆ μὲ τὸν καιρὸν.

Π. — Ἀπὸ χαρὰν μεγάλην ἐκοίτησαν τὰ πλήθη
σὰν ἔμαθαν πῶς τῶρα σὺ Πότοδαμ προσεκήθη
παρὰ τοῦ Γουλιέλμου τὸ Στέμμα τὸ δικό μας
στὴν θῆραν τῶν δορκάδων, στὴν θῆραν τῶν περδικῶν...
καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶριτζη... χαρὰ σὺ τοῖς ῥοῦκῶ μας...
ὁ Βασιλεὺς θὰ πάη κ' ἐκεῖ κατὰ καθῆκον.

Προσκήσεις γὰρ κλητῆ κ' ἀπὸ τὸν Ἐδουάρδο
κ' ἀπὸ τὸν Γερμανό,
προσκήσεις, ὅπου φέρονται κ' ἔμε τὸν φανοβάρδο
ὁ ἐλπιδῶν οὐρανῶ.

Προσκήσεις, οἰορ Τζῶριτζη, κ' ἀπὸ τὸ Βερολίον,
προσκήσεις, ποῦ πληθαίνουν τοὺς φίλους τῶν Ἑλλήνων,
προσκήσεις κ' ἀπὸ Λόντραις, ἴσως κ' ἀπὸ τὴν Βιέννη...
θαρρεῖτε, καὶ μὲ τοῦτα θαρρῶ πῶς καὶ βγαίνει.

Γιατὶ καὶ σὺ, Γεωργάκη, καμάρι τῆς Καρκύρας
μαζὶ μὲ τὸν Τυτὸν δὲν ἐκρέες πρὸς θῆρας
δορκάδων καὶ περδικῶν καὶ τῶσαν περωτῶν,
πλὴν ἤλθες ἔδω πέρα πρὸς θῆραν Βουλευτῶν;

Γιατὶ καὶ σὺ δὲν ἦγες νὰ κλητῆς ἄλλο
λαγὸς μὲ πετραχίλια καὶ πάπαις τοῦ γαλοῦ,
μὰ τῶσαν ἐσπευσμένως ἤλθες στὴν Ρωμησοῦνη
νὰ κλητῆς τὸν Ρυφο, τὸν Σλήμαν, τὸν Σοῖνη;

Πατρίς μου ρωμαῖα,
ποῦ σὲ τρομάζει ἕλεων,
βλέπε τὸν Βασιλεῖα
ὁ δόση Βασιλεῶν,

καὶ φῶς ἐκζητοῦσα χειμερινῆς λακάδας
θῆρευσ ὁ τὰς θέσεις, κ' ἐκείνους δὲς δορκάδας.

Φ. — Καλῶς μᾶς ἤλθες τῶρα, ποῦ τόσοι συμπολιταὶ
περὶ Βουλῆς φωνάζουν, μήτε ναεῖς δὲν ἔξει
δὲν σήμερον ἐκτάκτως ἢ τακτικῶς καλεῖται,
καὶ τῶρα γὰρ τὸ κρᾶτος ποῦ πρόσκλησις συμφέρει.

Τὸ Σύνταγμα τί λεί; φωνάζουν τοῦτοι κ' ἄλλοι,
καὶ κάνουν καρσοῦλι
πότε σὺν χρυσομάλλη,
πότε σὺν Κυριακοῦλη,
νὰ δ' οὐν τι θ' ἀπογίγη καὶ τοῦτος ὁ μυελᾶς,
ποῦ Συναγματολόγων γανόνει κεφαλᾶς.

Χαιρέτα, οἰορ Τζῶριτζη, κ' ἔμετὸν παλαβῶ,
'πές μας γὰρ τοὺς Ρωμησοῦς καὶ γὰρ τὴν Βουλγαρία...
καὶ τῶματὰ μου βάζω σὺ Πότοδαμ νὰ διαβῶ,
στὴν Βιέννη, σὺ Λονδῖον, σὺ δὴ τὴν Ἑσπερία,
ζαρκάδα νὰ σκοιῶνω, κότες, φασαϊνοῦς,
καὶ τῶν Ρωμηῶν τὰ χάλα νὰ λέω σὲ τρανοῦς.

Μὰ Βασιληάδες μεγάλους ἴση
Κορῶνα βῆγες νὰ κλητῆση.
Δὲν κλητῆσι μὲς σὺ λαγκάδια
μήτε περδικᾶ, μήτε ζαρκάδια,
μὰ κλητῆσι νὰ βεθὶ προστάτας
γὰρ κρᾶτος πλήρες χυμοῦ πατάτας.

Κλητῆσι μὲ στέμμα βῆγες,
μὰ κλητῆσι λὲν δὲν βροχῶ
μήτε μὲς στὴν Βρετανία,
μήτε μὲς στὴν Γερμανία,
μήτε μὲς σὺ Πάριος,
κ' ὅπως πῆγε δὲ γυροῖη.

Τὸ Ρωμαῖκο σφραγῆ
μ' ἕνα σφραγῶς, ποῦ τὸ πῆγει,
κ' ἡ Κορῶνα κλητῆσι
κ' ἔμας τῶματὰ κλητῆσι
ἀπὸ μέρητες Βουλευτῶν
καὶ Ρωμησοῦς Ὀσποδάρους.

Καλῶς μᾶς ἤλθες... κτύπα τοῦ Μήησου κᾶθε φιάσκο...
καλῶς μᾶς ἤλθες τῶρα, κορῶνας μὲ κορῶνων,
κ' ἔγὼ σὰν κλητῆσι μὲρα καὶ νύκτα χλωκῶ
μὲ τὴν ὄδον Ἀλόλου, ποῦ τὴν ἀσφαλοστράδων.

Καλῶς σὺν οἰορ Τζῶριτζη, καλῶς σὺν Κορφοστάκι,
τῶρα ποῦ ζοῦν σὺς πόλεις Νταβέληδες καὶ Τάκωι.
Καλῶς σὺν Ὀδοιπόρο, ποῦ χετ' ἐπὶ κλοῦ,
καὶ βγάξαι τὸ ακαρίνι νὰ διορ τὴν Ραλλοῦ.

Βιβλίον πατριωτικῶν,
τὰ μάλεστα σημαντικῶν.

Βιβλίον γλαφυρότατον ἄλτα Γεωργάκη...
τὸ διάβασες, βεθὶ Φασουλή;... τὸ διάβασα χῆδες βράδων.
Πρέπουσιν σὺν συγγραφέα τοῦ θερημὶ συγγραφεῖα...
ἐκεῖ τῆς ἐκπαιδεύσεως οὐσιμῆτα οὐσιμῆτα,
ὁ μὴν καὶ σκέψεις συνεται καὶ λόγοι περισοῖας
περὶ τῆς Κρήτης, ἀδελφεῖ, καὶ τῆς Μακεδονίας,
περὶ Ρωμησοῦν ἔπειτα, μὰ καὶ περὶ Βουλγαρῶν,
Πρωθυπουργῶν καὶ βουλευτῶν καὶ διαφόρων γλάρων,
σκέψεις γὰρ κᾶθε ζήτημα καὶ γὰρ Στρατοῦς καὶ Στέλους
μὲ πρωτοτύπους σωβουλιᾶς δι' ἄτα καὶ δι' ἄλους.
Ὁ συγγραφεῖς τοῦ φαίνεται κεφαλῶ θετικῶν
γιατ' εἶναι καὶ καθῆγητῆς τῶν μαθηματικῶν.

Μὰ κλητῆσι κλητῆσι,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσι.

Ἀικιβιάδου τοῦ Καμῆ κλητῆσι ποῦ τρελλῆσι,
τοῦτόσιν ἢ μονοκρηφὶ περιωαλλῆσι Ἐλένη,
ἠρραβονίσθη κατ' αὐτῆς τὸν Στάκον τὸν Στάμον,
ὠραῖον ἀνθυπλάρχον, νέον χωρὶς φεγάδι,
κ' ὁ Φασουλής ἐπέυχεται ταχῆτατον τὸν γάμον
καὶ γρήγορα νὰ δῆ παλποῦ καὶ τὸν Ἀικιβιάδου.